

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Pașcan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Pașcan
împotriva lui Nicolae Macovei privind interzicerea exploatării construcției,
dispunerea demolării și înlăturarea obstacolelor,
împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 aprilie 2016, Mihail Pașcan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Nicolae Macovei privind interzicerea exploatării construcției,
dispunerea demolării construcției și înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului.

În motivarea acțiunii a indicat că, locuiește pe str.xxxxxxxxx. Vecinul său
Nicolae Macovei locuiește pe str.xxxxxxx.

În primăvara a.2014 Nicolae Macovei samavolnic a construit un sâiac în
gospodăria sa cu suprafața de 12 m², înălțimea de 2,5–3 metri, peretele căruia este
situat la 20 centimetri de la gardul gospodăriei sale.

Această construcție este instalată la o distanță inadmisibil de mică față de
gardul lui și îi crează un șir de probleme în folosirea gospodăriei sale, inclusiv prin
inundarea sistematică a gospodăriei când sunt ploi puternice.

La fel, vecinul defectează gardul între cele două gospodării când repară sâiacul,
așa cum nu are acces la peretele sâiacului și fără permisiune pătrunde în gospodăria
lui pentru a efectua lucrări de reparare. Asemenea situație a avut loc la data de 30
noiembrie 2014, când Nicolae Macovei a pătruns în grădina dînsului, folosind o
scară pentru a repara sâiacul i-a călcat zmeura, 1-a amenințat cu răfuială fizică.

În timpul construcției sâiacului, Nicolae Macovei i-a deteriorat un par din
gardul său, murdăria din gospodăria pîrîtului curge la dînsul, iar sâiacul îi umbrește
terenul cu zmeură.

A solicitat reclamantul, să fie dispusă demolarea sâiacului construit de Nicolae
Macovei, să fie obligat pîrîtul să nu-i creeze obstacole în folosirea gospodăriei, să nu
inundeze gospodăria, să nu-i murdărească și să nu pătrundă samavolnic în
gospodăria lui, să-i repare pilonul de la gard.

Prin hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătorei Căușeni, sediul Central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Pașcan împotriva lui Nicolae Macovei cu privire la interzicerea exploatării construcției, dispunerea demolării ei și înlăturarea obstacolelor.

Pentru a decide astfel, Judecătorei Căușeni, sediul Central a constatat că Mihail Pașcan nu a prezentat probe instanței de judecată că dînsul ar fi obiectat pînă sau imediat după depășirea limitei terenului său la construcția minidepozitului de către vecinul său, iar Nicolae Macovei în condiții legale a construit minidepozitul pentru porumb din plasă metalică.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Mihail Pașcan, s-a casat integral hotărîrea Judecătorei Căușeni, sediul Central din 30 mai 2017, fiind emisă o hotărîre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Mihail Pașcan.

S-a obligat Nicolae Macovei să înlătore circumstanțele ce condiționează scurgerea și inundarea imobilului care aparține lui Mihail Pașcan și să repare pilonul gardului despărțitor.

În rest, pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat din contul lui Nicolae Macovei în beneficiul lui Mihail Pașcan cheltuielile suportate drept taxă de stat în sumă de 100 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, fiind apreciate eronat probele administrate, astfel, pripit și eronat a emis soluția de respingere a acțiunii. Mihail Pașcan a prezentat Actul de constatare emis de Primăria r-nului Căușeni din 30 iunie 2015, în care au fost indicate anumite obstacole stabilite și a fost avertizat Nicolae Macovei să înlătore obstacolele ce pricinuesc nemulțumire și pierderi materiale lui Mihail Pașcan, probă care nu a fost elucidată de prima instanță și nu i s-a dat apreciere.

La 05 septembrie 2018, Mihail Pașcan a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărîrii din 30 mai 2017 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu soluțiile instanțelor ierarhic inferioare și a redat circumstanțele de fapt indicate pe parcursul examinării cauzei.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 31 mai 2018 (f.d. 78), însă la dosar lipsesc probe privind recepționarea acesteia.

La 31 iulie 2018, Mihail Pașcan în baza cererii, a făcut cunoștință cu materialele dosarului civil (f.d. 80-81), astfel recursul declarat și înregistrat la data de 05 septembrie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La data de 11 octombrie 2018, în adresa intimatului Nicolae Macovei a fost expediată copia recursului declarat de Mihail Pașcan, cu înștiințarea de a depune referință la recurs.

La 06 noiembrie 2018 Nicolae Macovei a depus referință, solicitînd declararea ca fiind inadmisibil recursul declarat de Mihail Pașcan, așa cum decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt întemeiate și legale, iar cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Pașcan este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Pașcan, nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mihail Pașcan.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Pașcan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh